

တုနှိုင်းပုံသစ္စာ

နှိုးဇကုဂုရုင်နှင့်

သွေးစုပ်မြေ

"နန်းကျော့ရှင်နှင့် သွေးစုပ်မြေ"

ဒီတစ်ခေါက် ခရီးစဉ် အတွက် ဆရာမ နန်းကျော့ ဘာမှ အသိ ပေးထားခြင်း မရှိ။ ဆရာမ နန်းကျော့နဲ့ ကျွန်မ နှစ်ယောက်တည်း ရှိတော့တာ ဆိုတော့ ညီမလေးကို သတိရနေမိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူကောင်းဖို့ အတွက်ပဲလေ။ ကျွန်မဘဝက ဆရာမ နန်းကျော့နှင့်သာ ကုန်ဆုံးဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ ပြီးပြီ။ အန္တရာယ် အဆိုးအကောင်း မှန်သမျှ ရင်ဆိုင်မယ်။ ကျွန်မ လမ်းခရီး တစ်လျှောက် စဉ်းစားနေမိသည် မှာ အချိန်အတော် ကြာသွားပြီ။ "ဗိဿနိုးမြို့ဟောင်းမှ ကြိုဆိုပါ၏ " ဆိုင်းဘုတ်ကို လှမ်းမြင်နေရတယ်။ ကျွန်မလည်း သိချင်တဲ့ အကြောင်းအရာများကို ဆရာမ နန်းကျော့သာ မေးရ၏။ အတန်းပညာ မတတ်ရပေမဲ့ သိချင်သည့် အကြောင်းအရာ အားလုံး ဆရာမ နန်းကျော့ကို မေးရတယ်။ ဆရာမ နန်းကျော့သည် လည်း ဗဟု သုတ ကြွယ်ဝလှပြီး သိချင်တာ မှန်သမျှ အသေးစိတ် ပြောပြတတ်တယ်။

"ဆရာမ နန်းကျော့ ဗိဿနိုး မြို့ဟောင်းကို ဘာလို့ လာတာလဲ ပြီးတော့ ဗိဿနိုး မြို့ဟောင်းအကြောင်း သမီးကို ပြောပြပါလား"

"ဒါဆိုလည်း ဒီမှာ ခဏနားပြီးမှ ခရီးနှင်တာပေါ့" အချိန်လည်း လင့်နေပြီမို့ မြို့အဝင် ဆိုင်းဘုတ်နားမှာ ခဏ နားဖြစ်တယ်။ ဆရာမ နန်းကျော့လည်း ကျွန်မ မေးခွန်းကို အသေးစိတ် ပြောပြတာပေါ့ ... "ပျူဗိဿနိုး မြို့ဟောင်း ဗိဿနိုးမြို့ တည်တာကနေ စပြောရမယ် ... ပုဏ္ဏဝ

တီပြည် ပျက်သုဉ်း ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း(၄၀၀)ခန့် အကြာ ယခုအခါ မကွေးတိုင်း၊ မကွေးခရိုင် တောင်တွင်းကြီးမြို့ နယ်တောင်တွင်းကြီးမြို့ အနောက်ဘက် (၁၀)မိုင်အကွာ တောင်တွင်းကြီးမြို့ တည်ရာ၏ အနောက်ဘက် (၅)တိုင်ခန့် အကွာတွင် ပြည်တော်အသစ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့တယ်။

ပြည်အင်္ဂါ (၇)ပါးနှင့် အညီ စတုရန်းအားဖြင့် (၇)တောင်တာ (၄၀၀၀)ကျယ်ဝန်းတဲ့ ပြည်တော်သစ်ကို တန်ဆောင်း၊ ပြအိုး၊ မြို့ရိုး၊ ကျုံးမြောင်း၊ စုံလင်စွာဖြင့် သာသနာတော် သက္ကရာဇ် (၁၀၁)ခုနှစ်၊ တပေါင်း လပြည့်နေ့တွင် တည်ထောင်ခဲ့တယ်။ အတိတ် ဘဝက မင်းသမီး အနေနှင့် ပေယပ်လှူကာ ဆုတောင်း ပန်ထွာမှု ပြုခဲ့ခြင်း၊ ဗိဿနိုး နတ်မင်းကြီးက ကူညီ၍ မြို့တော်တည်ပေးခြင်း တို့ကြောင့် အသစ်တည်သည့် မြို့တော်ကို ‘‘ဗိဿနိုးမြို့’’ဟု ခေါ်တွင် ခဲ့လေတယ်။ ပန်ထွာ မင်းသမီးဟာ အဇာတသတ် မင်းလက်ထက်က သိမ်းဆည်း ထားခဲ့တဲ့ ဓာတ်တော်တိုက်မှ သရီရ ဓာတ်တော် တစ်လက်ဖက် ရရှိ၍ ဗိဿနိုးမြို့ ဦးဘုရားအဖြစ် သံတောင်(၅၀) မြင့်အောင် တည်ပြီးတဲ့ အခါ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ် ကွန့်မြူး၍ ‘ရွှေရောင်တော် စေတီ’ဟု သမုတ်ခေါ်တွင် ခဲ့ကြတယ်။

ပန်ထွာ ဘုရင်မဟာ ထီးနန်း(၈)နှစ် စိုးစံပြီးနောက် ဒုတ္တဘောင် မင်းက နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ကျူးကျော်စစ် ပြုခဲ့၍ ဗိဿနိုး ထီးနန်း ပျက်သုဉ်းပြီး ဘုရင်မလည်း သရေခေတ္တရာသို့ လိုက်ပါခဲ့ ရလေတယ်။ ထို့နောက် နှစ်ပေါင်း(၂၇၀)ခန့် မင်းမရှိဖြစ်ပြီး မြို့တော်ကို တောဖုံးခဲ့တယ်။ မြေလတ်ပျူမြို့တော်ကြီးရဲ့ နေဝင်ချိန်လည်း ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့။ ကဲ ဒီလောက်ပဲ ပြောပြမယ် သေချာမှတ်ထား ခရီးတစ်ခု သွားတာ စာအုပ်ဆယ်အုပ် ဖတ်တာနဲ့ ညီမျှတယ်။ ဆရာမ နန်းကျောလည်း ငယ်ငယ်က ကျောင်းစာပဲ သိခဲ့ရတာ မိမိ ဆရာမ နန်းကျောမင်းကို အားနာတယ် စာသေချာ သင်ခိုင်းရမှာ ခုတော့"

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ခုအချိန်မှာ ဆရာမ နန်းကျော့က သမီးရဲ့ တစ်ဦး တည်းသော မိသားစုပါ"

"ထားပါတော့ နာရီဝက်လောက် လမ်းလျှောက်ပြီးရင် ဘုရားကုန်း ရောက်ပြီ အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးစိပ် တရားမှတ်ရမယ်" ခုမှ ကျွန်မ သဘောပေါက်တယ်။ သုံးနှစ်တစ်ခါ ဆရာမ နန်းကျော့ အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးစိပ် တရားထိုင်သည့် နေရာပင်။ အရင်နှစ်တွေက ကျွန်မတို့ ကို ခေါ်လာ လေ့မရှိသော နေရာတစ်ခု ဖြစ်တယ်။ ဘာလို့ ဆို ဒီနေရာက တခြား နေရာတွေနဲ့ မတူဘဲ တစ်မူ ထူးခြားတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေ ရှိတယ်လို့ ကျွန်မ ကြားဖူးတယ်။ ဘယ်လို ထူးခြားမှုလဲ ဆိုတာတော့ ကျွန်မလည်း ဒီည သိရမယ် ထင်ပါတယ်။ ဆရာမ နန်းကျော့ အတွက် တစ်မူ ထူးခြားသည့် နေရာဆိုလျှင် အန္တရာယ် ပေါများ တဲ့ နေရာလို့ သတ်မှတ်လို့ ရတယ်။ ဆရာမ နန်းကျော့ပြောတဲ့ အတိုင်း နာရီဝက်ခန့် လမ်းလျှောက် လိုက်လျှင် ဘုရားကုန်းတစ်ခု ရောက်တယ်။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ချုံနွယ်တွေ ကြားကနေ ဖြတ်ရတာ လက်တွေလည်း ရှာပွန်းရာတွေ ချည်းပဲ။ ရောက်ရောက်ချင်း ခဏနားကာ သဲပုံ ကိုးနဝင်း စေတီရှေ့မှာ အဓိဋ္ဌာန် စတယ်။ ဂါထာ တစ်ပုဒ်ကိုလည်း ကျွန်မကို သင်ပြပေးတယ်။